

בפישוט ידים ורגלים, ולא רצה לעשות כמנהג הציבור בלא פישוט ידים ורגלים, שלא לשנות ממנהגו שלו.

ב. ולפי התירוץ השני, הסיבה שרב לא נפל על פניו, משום שהיה אדם חשוב, ואמר רבי אלעזר, **אין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו**², אלא אם כן [בטוח במעשיו שהוא] נענה [בתפלתו] כיהושע בן נון, שנאמר בו, "וַיֹּאמֶר ה' אֵל יְהוֹשֻׁעַ קִם לְךָ לְמָה זֶה אַתָּה נֹפֵל עַל פְּנֶיךָ" (יהושע ז' י). **אבל שאר העם שאינם חשובים, נפלו על פניהם.**

כריעה. קידה. השתחוואה.

קידה – על אפים³, שנאמר, "וַתִּקַּד בַּת שֶׁבַע אַפַּיִם אֶרֶץ" (מלכים א' א' ל"א).

כריעה – על ברכים, וכן הוא אומר "וַיִּוְחֵי כְּכֹלֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל אֵל ה' אֵת כָּל הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלְּפָנֵי מִזְבֵּחַ ה' מִכְרַעַע עַל בְּרָכָיו וְכַפָּיו פְּרִשׁוֹת הַשָּׁמַיִם" (מלכים א' ח' נ"ד).

השתחוואה – זו פשוט ידים ורגלים, שנאמר, "הַבּוֹא נְבוֹא אֲנִי וְאַמְדָּךְ וְאַחִידָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אֶרְצָה" (בראשית ל"ז י), ו"אֶרְצָה" משמע, כולו שטוח ארצה.

לוי הטיח דברים כלפי מעלה ונעשה צולע כשהראה קידה

לוי גזר תענית, ולא בא מטר. אמר לפניו, רבונו של עולם, עלית וישבת במרום, ואין

משמע בסמוך, דמייתי ההיא דפרק אין עומדין דברכות, דחזיין להו לאביי ורבה דמצלי אצלו, כן פירש רב האי גאון. [תוס'].

¹ בירושלמי מפרש, היכא שמתפלל בשביל הצבור, אבל בינו לבין עצמו שפיר דמי. [תוס'].

² נועץ גודליו ונשען עליהם, ושוחח עד שנושק את הרצפה, וזוקף [רש"י]. ואין לו להשתטח להגיע לארץ גופו, אלא פניו בלבד. [רש"י סוכה נ"ג]. [לא מכח הקרא הוא מפיק לה, דהא כתיב נמי "אפים ארץ ישתחו לך", אלא הכי גמיר ליה מרביה, דגבי לשון קידה שייך אפים. [תוס']].